Instytucje Unii Europejskiej chroniące przestrzeganie praw człowieka

1. Rada Europejska
2. Rada Unii
3. Komisja Europejska
4. Parlament Europejski
5. Europejski Trybunał Sprawiedliwości
6. Agencja Praw Podstawowych
7. Karta Praw Podstawowych

Podstawę systemu instytucjonalnego Wspólnot Europejskich tworzą następujące instytucje: Parlament Europejski, Rada, Komisja, Trybunał Sprawiedliwości oraz Trybunał Obrachunkowy (artykuł 7 TWE)[1]. Radę i Komisję wspomagają: Komitet Ekonomiczno- Społeczny oraz Komitet Regionów. Rada Europejska, w odróżnieniu od wymienionych instytucji, nie jest wprawdzie traktatową instytucją Wspólnot (jest instytucją Unii Europejskiej), jednak odgrywa zasadniczą rolę w kształtowaniu polityki tego ugrupowania.

Zmieniony na mocy traktatu amsterdamskiego Traktat o Unii Europejskiej na mocy artykułu 5 włączył Radę, Komisję, Parlament Europejski, Trybunał Sprawiedliwości oraz Trybunał Obrachunkowy do procesu realizacji celów Unii Europejskiej, przewidując dla nich zadania określone w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską oraz w Traktacie o Unii Europejskiej.

1. Rada Europejska

Rada Europejska jest instytucją kontynuującą zapoczątkowane w 1962 roku w Paryżu konferencje szefów rządów i głów państw ówczesnych Wspólnot Europejskich[2]. W Jednolitym Akcie Europejskim OAE) zostały określone niektóre zasady działania Rady Europejskiej.

Rada Europejska uznaje się za najważniejszą instytucją Unii Europejskiej. Rada Europejska wyznacza kierunki rozwoju całej Unii podczas swoich zjazdów, które

odbywają się kilka (2-6) razy w roku. Rolę jej sekretariatu spełniają Rada Unii Europejskiej i jej Sekretariat Generalny, COREPER oraz państwo aktualnie przewodniczące Unii Europejskiej. Spotkania Rady Europejskiej są niejawne, z wyjątkiem przemówienia przewodniczącego Parlamentu Europejskiego[3], rozpoczynającego szczyt. Przed rozpoczęciem spotkania znany jest wstępny porządek obrad, na zakończenie szczytu odbywają się konferencje prasowe i podawane są do publicznej wiadomości konkluzje (wnioski) prezydencji.[4]

[1] Na mocy decyzji własnych Komisji i Rady z 8 listopada 1993r.; organy te przyjęły nazwy: Komisja Europejska oraz Rada Unii Europejskiej, Trybunał Sprawiedliwości zaś na podstawie decyzji z 17 stycznia 1994 r. – Europejski Trybunał Sprawiedliwości. Należy podkreślić, że w Traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską i późniejszych jego zmianach nadal stosowane jest pierwotne nazewnictwo.

[2] Kawecka – Wyrzykowska E., Synowiec E. (red.), Unia Europejska. Tom I., Instytut Koniunktur i cen Handlu Zagranicznego, Warszawa 2004, s. 27.

[3] Przewodniczący przedstawia stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawach, które będą przedmiotem obrad. Po wygłoszeniu przemówienia przewodniczący opuszcza salę obrad.

[4] Ogonowska A., Źródła informacji o Unii Europejskiej. Zarys problematyki, Zeszyty OIDE, Warszawa 2006, s. 13.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!